

Participate to Prepare for Christ's Return

By Elder Steven D. Shumway
Of the Seventy

Tham Gia Chuẩn Bị cho Sự Trở Lại của Đấng Ky Tô

Bài của Anh Cả Steven D. Shumway
Thuộc Nhóm Túc Số Thấy Bảy Mười

April 2025 general conference

Callings and other ways we embark in God's work uniquely prepare us to meet the Savior.

A few months ago, I was standing in a hall when Elder Neil L. Andersen walked by. I had just been called as a new General Authority. Likely sensing my feelings of inadequacy, he smiled and said, "Well, there looks like a man who has no idea what he is doing."

And I thought, "There is a true prophet and seer."

Elder Andersen then whispered, "Don't worry, Elder Shumway. It gets better—in five or six years."

Have you ever wondered why we are asked to do things in God's kingdom that feel beyond our reach? With life's demands, have you asked why we even need callings in the Church? Well, I have.

And I got an answer in general conference when President Russell M. Nelson said, "Now is the time for you and for me to prepare for the Second Coming of our Lord and Savior, Jesus the Christ." When President Nelson said this, the Spirit taught me that as we participate in God's work, we prepare ourselves and others for Christ's return. The Lord's promise is compelling that callings, ministering, temple worship, following promptings, and other ways we embark in God's work uniquely prepare us to meet the Savior.

Những sự kêu gọi và các cách thức phục vụ khác trong Giáo Hội giúp chúng ta phát triển và chuẩn bị cho chúng ta để đứng trước mặt Đấng Cứu Rỗi.

Một vài tháng trước, tôi đang đứng trong một hành lang thì Anh Cả Neil L. Andersen đi ngang qua. Tôi mới vừa được kêu gọi với tư cách là một Vị Thẩm Quyền Trung Ương. Dường như nhận biết được tôi đang nghĩ rằng bản thân mình không xứng đáng với sự kêu gọi này, ông đã mỉm cười và nói: "Chà, anh có vẻ như là một người không biết mình đang làm gì."

Và tôi đã nghĩ: "Đây quả thực là một vị tiên tri và tiên kiến."

Rồi Anh Cả Andersen thì thầm: "Đừng lo, Anh Cả Shumway. Mọi việc sẽ tốt lên thôi—trong năm hoặc sáu năm nữa."

Anh chị em đã bao giờ tự hỏi tại sao chúng ta được mời làm những công việc trong vương quốc của Thượng Đế mà nằm ngoài khả năng của mình không? Với vô vàn những đòi hỏi từ cuộc sống, anh chị em có từng thắc mắc tại sao chúng ta còn cần những sự kêu gọi trong Giáo Hội không? Tôi đã từng thắc mắc như vậy.

Và tôi đã nhận được một câu trả lời trong đại hội trung ương khi Chủ Tịch Russell M. Nelson nói: "Giờ đây là lúc để anh chị em và tôi chuẩn bị cho Ngày Tái Lâm của Chúa và Đấng Cứu Rỗi của chúng ta, Chúa Giê Su Ky Tô." Khi Chủ Tịch Nelson nói điều này, Thánh Linh đã dạy cho tôi rằng khi tham gia vào công việc của Thượng Đế, chúng ta đang chuẩn bị bản thân mình và những người khác cho sự trở lại của Đấng Ky Tô. Chúa đã đưa ra lời hứa hấp dẫn, đó là những sự kêu gọi, phục sự, việc phục vụ trong đền thờ, việc tuân theo những thúc giục, và các cách thức khác khi chúng ta bắt tay vào công việc của Thượng

Đẽ sẽ đặc biệt chuẩn bị cho chúng ta gặp Đấng Cứu Rỗi.

God Is Pleased When We Engage in His Work

In “the majesty of this moment,” as God’s kingdom expands and temples dot the earth, there is a growing need for willing souls to engage in God’s work. Selflessly serving is the very essence of Christlike discipleship. But serving is rarely convenient. This is why I admire you covenant-keeping disciples, including our dear missionaries, who set aside your desires and challenges to serve God by serving His children. God “delights to honor [you for serving Him] in righteousness.” He promises, “Great shall be [your] reward and eternal shall be [your] glory.” When we say yes to serving, we are saying yes to Jesus Christ. And when we say yes to Christ, we are saying yes to the most abundant life possible.

I learned this lesson while working and studying chemical engineering in college. I was asked to be the activities planner for a singles ward. This was my nightmare calling. Still, I accepted, and at first it was drudgery. Then at one activity a beautiful girl was smitten by the way I served the ice cream. She returned three times, hoping to catch my attention. We fell in love, and she proposed to me just two weeks later. Well, maybe it wasn’t quite that fast, and I was the one who proposed, but the truth is this: I shudder to think of missing out on Heidi had I said no to that calling.

Our Participation Is Preparation for Christ’s Return

We engage in God’s work not because God needs us but because we need God and His mighty blessings. He promises, “For, behold, I will bless all those who labor in my vineyard with a mighty blessing.” Let me share three principles

Thượng Đế Hài Lòng Khi Chúng Ta Tham Gia Vào Công Việc Của Ngài

Trong “sự uy nghiêm của giây phút này,” khi vương quốc của Thượng Đế đang phát triển và các đền thờ xuất hiện trên khắp thế giới, chúng ta càng cần có thêm nhiều người sẵn lòng tham gia vào công việc của Ngài. Sự phục vụ vô vị kỷ là bản chất của quá trình trở nên giống như Đấng Ky Tô của mỗi môn đồ. Nhưng việc phục vụ hiếm khi nào thuận tiện. Đây là lý do tôi ngưỡng mộ anh chị em, những môn đồ luôn tuân giữ giao ước, kể cả những người truyền giáo thân mến của chúng ta, vì đã bỏ qua một bên những mong muốn và thử thách cá nhân để phục vụ Thượng Đế bằng cách phục vụ con cái Ngài. Thượng Đế “thích tôn vinh [anh chị em vì biết phục vụ Ngài] trong sự ngay chính.” Ngài hứa “Phần thưởng của [anh chị em] sẽ vĩ đại và vinh quang của [anh chị em] sẽ vĩnh cửu.” Khi chúng ta chấp nhận lời mời gọi phục vụ, chúng ta cũng đang chấp nhận lời mời từ Chúa Giê Su Ky Tô. Và khi chúng ta chấp nhận lời mời từ Đấng Ky Tô, chúng ta đang chào đón cuộc sống dư dật nhất mà mình có thể có được.

Tôi đã học được nguyên tắc này trong khi vừa đi làm vừa đi học đại học ngành kỹ thuật hóa học. Tôi được mời làm người hoạch định sinh hoạt cho một tiểu giáo khu dành cho những người độc thân. Sự kêu gọi này như một cơn ác mộng đối với tôi. Nhưng tôi vẫn đồng ý làm, và ban đầu, tôi cảm thấy khá nhàm chán. Thế rồi, trong một sinh hoạt nọ, một cô gái xinh đẹp đã bị cuốn hút bởi cách mà tôi phục vụ kem. Cô ấy quay lại lấy kem đến ba lần với hy vọng sẽ thu hút được sự chú ý của tôi. Chúng tôi yêu nhau, và chỉ hai tuần sau, cô ấy cầu hôn tôi. Có lẽ không nhanh đến vậy, và tôi là người chủ động cầu hôn, nhưng thật lòng mà nói, tôi rùng mình khi nghĩ đến việc mình có thể để lỡ mất Heidi nếu như tôi từ chối sự kêu gọi đó.

Sự Tham Gia của Chúng Ta Chuẩn Bị cho Sự Trở Lại của Đấng Ky Tô

Chúng ta tham gia vào công việc của Thượng Đế không phải vì Ngài cần chúng ta mà vì chúng ta cần Ngài cùng những phước lành lớn lao của Ngài. Ngài hứa rằng: “Này, ta sẽ ban phước lành lớn lao cho những ai làm việc trong vườn nho

that teach how our participation in God's work blesses and helps us prepare to meet the Savior.

First, as we participate, we progress toward "the measure of [our] creation."

We learn this pattern in the account of the Creation. After each day of labor, God acknowledged the progress made by saying, "It was good." He did not say the work was finished nor that it was perfect. But what He did say was that there was progress, and in God's eyes, that is good!

Callings do not determine or validate a person's worth or worthiness. Rather, as we labor with God in whatever way He asks, we grow into the measure of our own creation.

God rejoices in our progress, and so should we, even when we still have work to do. At times we may lack the strength or the means to serve in a calling. Still, we can engage in the work and protect our testimonies through meaningful ways like prayer and scripture study. Our loving Heavenly Father does not condemn us when we are willing but unable to serve.

Second, serving elevates our homes and churches into holy places where we can practice covenant living.

For example, our covenant to always remember Christ is made individually, but this covenant is lived as we serve others. Callings surround us with opportunities to "bear ... one another's burdens, and so fulfil the law of Christ." When we serve because we love God and want to live our covenants, service that seems dutiful and draining becomes joyful and transformative.

Ordinances don't save us because they fulfill a heavenly checklist. Rather, when we live the covenants connected with these ordinances, we become the kind of person who wants to be in God's presence. This understanding overcomes hesitations to serve or preferences not to serve. Our preparation to meet Jesus Christ accelerates

của ta." Tôi xin chia sẻ ba nguyên tắc dạy về sự tham gia của chúng ta vào công việc của Thượng Đế sẽ ban phước và chuẩn bị cho chúng ta gặp Đấng Cứu Rỗi như thế nào.

Thứ nhất, khi chúng ta tham gia, chúng ta dần tiến triển đến "mục đích tạo dựng [ra chúng ta]."

Chúng ta học về khuôn mẫu này trong câu chuyện về Sự Sáng Tạo. Sau mỗi ngày lao nhọc, Thượng Đế xác nhận tiến độ đã được thực hiện bằng cách phán "điều đó là tốt lành." Ngài không nói là công việc đã được hoàn thành, cũng chẳng nói là nó hoàn hảo. Nhưng điều Ngài đã nói là mỗi ngày đều có sự tiến triển, và trong mắt của Thượng Đế, điều đó là tốt!

Những sự kêu gọi không hề quyết định hoặc công nhận giá trị hay sự xứng đáng của một người. Khi chúng ta lao nhọc cùng Thượng Đế trong bất kỳ điều gì Ngài yêu cầu, chúng ta phát triển theo mục đích tạo dựng ra chính mình.

Thượng Đế vui mừng trước sự tiến bộ của chúng ta, và chúng ta cũng vậy, kể cả khi chúng ta vẫn còn việc cần làm. Đôi khi, chúng ta có thể thiếu sức mạnh hoặc phương tiện để phục vụ trong một sự kêu gọi. Nhưng chúng ta vẫn có thể tham gia trong công việc này và bảo vệ chứng ngôn của mình bằng những cách thức có ý nghĩa như cầu nguyện và học thánh thư. Cha Thiên Thượng nhân từ không kết tội chúng ta khi chúng ta sẵn lòng nhưng không thể phục vụ.

Thứ hai, việc phục vụ giúp cho nhà thờ và nhà của chúng ta được nâng cao, trở thành những nơi thánh thiện, để chúng ta có thể thực hành việc sống theo giao ước.

Ví dụ, tuy mỗi cá nhân chúng ta lập giao ước luôn luôn tưởng nhớ Đấng Ky Tô, nhưng chúng ta chỉ sống theo giao ước này khi đi phục vụ người khác. Những sự kêu gọi đem lại nhiều cơ hội cho chúng ta "mang lấy gánh nặng cho nhau, như vậy ... sẽ làm trọn luật pháp của Đấng Ky Tô." Khi chúng ta phục vụ vì lòng yêu kính Thượng Đế và mong muốn sống theo các giao ước của mình, sự phục vụ dường như không còn là bốn phận đầy mệt mỏi mà sẽ trở thành niềm vui và giúp chúng ta thay đổi.

Các giáo lễ không cứu chúng ta chỉ vì chúng nằm trong bản liệt kê những việc cần làm do thiên thượng đưa xuống. Mà vì, khi chúng ta sống theo các giao ước kết nối với những giáo lễ này, chúng ta trở thành những người muốn được ở trong sự hiện diện của Thượng Đế. Sự hiểu biết này sẽ chiến thắng sự do dự để phục vụ

when we stop asking what God will permit and start asking what God would prefer.

Third, participating in God's work helps us receive God's gift of grace and feel His greater love.

We do not receive financial compensation for serving. Instead, scripture teaches that for our "labor [we are] to receive the grace of God, that [we] might wax strong in the Spirit, [have] the knowledge of God, [and] teach with power and authority from God." That is a very good trade!

Because of God's grace, our abilities or inabilities are not the principal basis for extending or accepting a calling. God does not expect perfect performance or exceptional talent to participate in His work. If so, Queen Esther would not have saved her nation, Peter would not have led the early Church, and Joseph Smith would not be the Prophet of the Restoration.

As we act in faith to do something beyond our abilities, our weakness is exposed. This is never comfortable, but it is necessary for us to "know that it is by [God's] grace ... that we have power to do these things."

We will fall many times as we engage in God's work. But in our effort, Jesus Christ catches us. He gradually lifts us to experience salvation from failure and fear and from feeling like we will never be enough. When we consecrate our meager but best effort, God magnifies it. When we sacrifice for Jesus Christ, He sanctifies us. This is the transformative power of God's grace. As we serve, we grow in grace until we are prepared to "be lifted up by the Father, to stand before [Jesus Christ]."

Help Others Receive and Rejoice in the Gift of Callings

hoặc việc không thích phục vụ. Chúng ta sẽ càng mau chóng được chuẩn bị để gặp Chúa Giê Su Kỵ Tô khi ngừng hỏi Thượng Đế sẽ cho phép chúng ta làm điều gì và bắt đầu hỏi Thượng Đế thích chúng ta làm điều gì hơn.

Thứ ba, tham dự vào công việc của Thượng Đế giúp chúng ta nhận được ân tứ về ân điển của Ngài và cảm nhận được tình yêu thương lớn hơn từ Ngài.

Chúng ta không được trả tiền cho việc phục vụ. Thay vì thế, thánh thư dạy rằng chúng ta "phải lao động để nhận được ân điển của Thượng Đế, ngõ hầu [chúng ta] được tăng thêm sức mạnh trong Thánh Linh, có được sự hiểu biết về Thượng Đế, [và] ... có thể giảng dạy với quyền năng và thẩm quyền của Thượng Đế." Đó là một sự trao đổi rất có lợi cho chúng ta!

Nhờ có ân điển của Thượng Đế, khả năng của chúng ta không còn là căn cứ chính để chúng ta đưa ra một sự kêu gọi hoặc chấp nhận một sự kêu gọi. Thượng Đế không kỳ vọng chúng ta phải thể hiện hoàn hảo hoặc có ân tứ đặc biệt để tham gia làm công việc của Ngài. Nếu vậy thì Hoàng Hậu Ê Xơ Tê đã không cứu được dân của mình, Phi E Rơ đã không lãnh đạo được Giáo Hội sơ khai, và Joseph Smith đã không trở thành Vị Tiên Tri của Thời Kỳ Phục Hồi.

Khi hành động trong đức tin để làm một điều gì đó nằm ngoài khả năng, chúng ta sẽ để lộ ra những điểm yếu của mình. Điều này không bao giờ là dễ chịu cả, nhưng chúng ta cần "ý thức được rằng, nhờ ân điển ... của [Thượng Đế] ... mà chúng [ta] mới có quyền năng làm được những việc này."

Chúng ta sẽ vấp ngã nhiều lần trong khi tham gia vào công việc của Thượng Đế. Nhưng khi chúng ta nỗ lực, Chúa Giê Su Kỵ Tô luôn đỡ lấy chúng ta. Ngài từ từ nâng chúng ta lên để cảm nhận được sự cứu rỗi khỏi những thất bại lần nỗi sợ cùng cảm nghĩ cho rằng chúng ta sẽ không bao giờ đủ tốt. Khi chúng ta dâng hiến nỗ lực nhỏ bé nhưng tốt nhất của mình, Thượng Đế sẽ làm vinh hiển nỗ lực đó. Khi chúng ta hy sinh cho Chúa Giê Su Kỵ Tô, Ngài sẽ thánh hóa chúng ta. Đây là quyền năng làm thay đổi đến từ ân điển của Thượng Đế. Khi phục vụ, chúng ta phát triển trong ân điển cho đến khi đã sẵn sàng để "được Đức Chúa Cha nhắc lên ... đứng trước mặt [Chúa Giê Su Kỵ Tô]."

Giúp Những Người Khác Đón Nhận và Vui Mừng với Ân Tứ được Phục Vụ trong

I do not know all the Savior will ask me when I stand before Him, but perhaps one question will be “Who did you bring with you?” - Callings are sacred gifts from a loving Heavenly Father to help bring others with us to Jesus Christ. So I invite leaders and each of us to more intentionally seek those without callings. Encourage and help them engage in God’s work to help them prepare for Christ’s return.

John was not active in the Church when his bishop visited and told him that the Lord had a work for him to do. He invited John to quit smoking. Although John had tried many times to stop, this time he felt an unseen power helping him.

Just three weeks later, the stake president visited John. He called him to serve in the bishopric. John was shocked. He told the stake president he had just quit smoking. If this meant he would have to abandon his tradition of attending professional football games on Sunday, well, that was just too much to ask. The stake president’s inspired response was simple: “John, I am not asking you; the Lord is.”

To which John replied, “Well, if that is the case, I will serve.”

John told me that these sacrifices to serve were the spiritual turning points for him and for his family.

I wonder if we have a blind spot, failing to extend callings to individuals who, to our mortal view, appear unlikely or unworthy. Or we may be more concerned with a culture of performance than with the doctrine of progression, neglecting to see how the Savior increases capacity in the unlikely and the unproven by giving them opportunities to serve.

Elder David A. Bednar teaches the importance of the scriptural mandate to “let every [woman and] man learn [their] duty, and to act.” Do we do this? When leaders and parents let others learn and act for themselves, they blossom and flourish. While the easier path may be to give

Những Sự Kêu Gọi

Tôi không biết tất cả những điều Đáng Cứu Rồi sẽ hỏi tôi khi tôi đứng trước mặt Ngài, nhưng có lẽ một câu hỏi sẽ là: “Con đã mang theo ai?” Những sự kêu gọi là các ân tứ thiêng liêng từ Cha Thiên Thượng nhân từ nhằm giúp chúng ta mang những người khác đến với Chúa Giê Su Ky Tô. Tôi xin mời các vị lãnh đạo và mỗi người chúng ta hãy có chủ ý hơn để tìm kiếm những người đang không có sự kêu gọi. Hãy khuyến khích và giúp họ tham gia vào công việc của Thượng Đế để giúp họ chuẩn bị cho sự trở lại của Đáng Ky Tô.

John không tích cực trong Giáo Hội khi vị giám trợ đến thăm và nói với anh rằng Chúa có một công việc cần anh thực hiện. Ông mời John bỏ thuốc lá. Mặc dù đã nhiều lần cố gắng cai thuốc, nhưng lần này John cảm thấy một quyền năng vô hình đang giúp đỡ anh.

Rồi chỉ ba tuần sau đó, vị chủ tịch giáo khu đến thăm John. Ông kêu gọi anh phục vụ trong giám trợ đoàn. John vô cùng sửng sốt. Anh nói với chủ tịch giáo khu là anh mới vừa bỏ thuốc lá. Nếu sự kêu gọi này có nghĩa là anh phải từ bỏ luôn thói quen đi xem các trận bóng bầu dục chuyên nghiệp vào Chủ Nhật, thì ông ấy đang đòi hỏi quá nhiều rồi. Câu trả lời đầy soi dẫn của vị chủ tịch giáo khu rất đơn giản: “John ơi, đầu phải tôi đòi hỏi anh; là Chúa đang yêu cầu anh đó.”

Và John đáp rằng: “Vâng, nếu vậy thì tôi sẽ phục vụ.”

John nói với tôi rằng những điều anh phải hy sinh để có thể phục vụ lại trở thành những bước ngoặt thuộc linh đối với anh và gia đình anh.

Tôi tự hỏi có phải chúng ta đang rơi vào điểm mù không, vì chúng ta không đưa ra lời kêu gọi cho những cá nhân, mà theo con mắt trần tục của chúng ta, là không phù hợp hoặc không xứng đáng. Hoặc chúng ta có thể lo nghĩ nhiều hơn đến văn hóa thể hiện thay vì giáo lý về sự tiến triển, mà không thấy được cách Đáng Cứu Rồi gia tăng năng lực ở những người không phù hợp hoặc chưa chứng tỏ được bản thân bằng cách trao cho họ cơ hội để phục vụ.

Anh Cả David A. Bednar dạy về tầm quan trọng của lệnh truyền trong thánh thư là “hãy để cho mỗi [anh chị em] học cách để làm bốn phận của họ, và để hành động.” Chúng ta có làm điều này không? Khi các vị lãnh đạo và các bậc cha mẹ để những người khác hoặc con cái học hỏi

faithful members a second calling, the more excellent way is to invite the unlikely to serve and let them learn and grow.

If Christ were physically here, He would visit the sick, teach the Sunday School class, sit with the heartbroken young woman, and bless the children. He can do His own work. But He lives this principle of letting us act and learn, so He sends us in His place.

With participation in God's work comes "the right, privilege, and responsibility to represent the Lord [Jesus Christ]." When we serve to magnify Christ and not ourselves, our service becomes joyful. When others leave our class, meeting, ministering visit, or activity remembering Christ more than they remember us, the work is energizing.

In earnestly seeking to represent the Savior, we become more like Him. That is the best preparation for the sacred moment when each of us will kneel and confess that Jesus is the Christ, which I witness that He is and that President Russell M. Nelson is His "voice ... unto the ends of the earth" to help us "prepare ... for that which is to come." In the sacred name of Jesus Christ, amen.

và tự do hành động, con cái mới phát triển. Tuy dễ dàng hơn để mời các tín hữu trung tín chấp nhận sự kêu gọi thứ hai, nhưng cách thức tốt nhất vẫn là mời gọi những người có vẻ không phù hợp và cho họ cơ hội để học hỏi và phát triển.

Nếu Đấng Ky Tô thật sự hiện diện ở đây, Ngài sẽ đến thăm người bệnh, giảng dạy lớp Trường Chủ Nhật, ngồi cạnh em thiếu nữ đang buồn rầu, và ban phước cho trẻ nhỏ. Ngài có thể làm được công việc riêng của Ngài. Nhưng vì tuân theo nguyên tắc cho phép chúng ta hành động và học hỏi, nên Ngài mới phái chúng ta làm thay Ngài.

Việc tham dự vào công việc của Thượng Đế sẽ đi kèm với "quyền hạn, đặc ân và trách nhiệm để đại diện cho Chúa [Giê Su Ky Tô]." Khi chúng ta phục vụ để làm vinh hiển Đấng Ky Tô chứ không phải bản thân mình, sự phục vụ của chúng ta sẽ trở nên vui vẻ. Khi những người khác rời khỏi lớp học, cuộc họp, buổi thăm viếng phục sự, hoặc một sinh hoạt và nhớ đến Đấng Ky Tô nhiều hơn nhớ đến chúng ta, thì chúng ta được tiếp thêm động lực để phục vụ.

Khi khẩn thiết tìm cách để đại diện cho Đấng Cứu Rỗi, chúng ta trở nên giống như Ngài hơn. Đó là sự chuẩn bị tốt nhất cho giây phút thiêng liêng khi mà mỗi người chúng ta sẽ quỳ xuống và thừa nhận rằng Chúa Giê Su chính là Đấng Ky Tô, là Đấng mà tôi long trọng làm chứng cho Ngài, và tôi cũng làm chứng rằng Chủ Tịch Russell M. Nelson là "tiếng nói của [Ngài] phán ra cho các nơi tận cùng của trái đất" để giúp chúng ta "chuẩn bị cho những gì sắp đến." Trong thánh danh của Chúa Giê Su Ky Tô, A Men.